

ARATĂ-NE PE TATĂL !

„...Și de acum încolo Îl veți cunoaște; și L-ați și văzut.”

„Doamne”, i-a zis Filip, „arată-ne pe Tatăl, și ne este de ajuns.” (Ioan 14:5-8)

Să ne plecăm capetele din nou.

Doamne, acesta este Cuvântul Tău și ne rugăm să fii cu noi după marele Tău har și prin harul Tău să ne ierți păcatele noastre. Suntem nevrednici dar Te rugăm să nu privești la noi, ci să privești la singurul Tău Fiu născut, Isus Hristos, și să vezi că El a stat în locul nostru, a fost făcut trup și a primit boldul morții ca să nu îl primim noi. Astfel, El a purtat boala noastră și toate lucrurile pe care le-a purtat în trup, pentru ca noi să avem răscumpărare și acces la lucrurile veșnice ale lui Dumnezeu. Te rog să Îl manifesti în seara aceasta în mijlocul nostru, într-o mare măsură. O cerem în Numele Lui. Amin.

Sunt foarte presat de timp, după cum știți, însă vreau să vă întreb ceva. Marea dorință a lui Filip, a fost să Îl vadă pe Dumnezeu. Este și a voastră? El a spus: *„Arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns.”*

Acum, dorința lui Filip este dorința mea și dorința lui Filip este și dorința voastră. Este adevărat? Haideți să-L vedem pe Dumnezeu.

Dacă prin harul lui Dumnezeu și cu ajutorul Lui, pot să Îl aduc în seara aceasta pe Dumnezeu în acest auditoriu, atunci veți accepta toate lucrurile Bibliei? Veți fi mai serioși? Și când Duhul Sfânt va apăsa trăgaciul, haideți să îl credem pe Dumnezeu în toate. Vreți aceasta?

Dacă Dumnezeu poate veni în această sală chiar acum să Se manifeste în fața noastră... Poate cineva să îl vadă pe Dumnezeu? Poate? Haideți acum să ne uităm la Dumnezeu în patru feluri diferite. Aș vrea să ne uităm la Dumnezeu în universul Lui, Dumnezeu în Cuvântul Lui, Dumnezeu în Fiul Lui și Dumnezeu în oamenii Lui. Haideți să privim câteva minute.

Să vedem mai întâi pe Dumnezeu în universul Lui. Cum se poate ca acest pământ să se învârtă făcând să vină ploaia într-o parte și acolo în nord să fie frig și înghețuri și căldura să scoată vaporii ca să umezească pământul? Cum se pot desfășura aceste lucruri atât de perfect?

Aruncați o minge în aer sau învârtiți-o cât de tare puteți, și veți vedea că nu va rămâne pe orbită nici o secundă. Se va mișca diferit și se va învârti diferit. Însă acest pământ s-a învârtit, cel puțin în ultimii șase mii de ani, fără greșală. S-a învârtit exact 24 de ore și exact în fiecare anotimp. Dumnezeu a promis că nu va da greș. Deci cum putea să se facă aceasta fără o Putere care controlează totul? Este adevărat? Este Dumnezeu, Dumnezeu în universul Lui.

Odată am stat de vorbă cu cineva cu care mergeam la vânătoare, un tip care era necredincios și am mâncat cu el la masă. Eu i-am spus: „Eu nu cred așa ceva.” Am văzut oameni care voiau să pară deștepți și spuneau lucruri doar ca să fie diferiți de ceilalți dar i-am văzut cum înaintea morții și-au schimbat părerea.”

Bob Ingersoll și mulți alții, așa au făcut. Și dacă vei încerca să rămâi un necredincios în seara aceasta, așteaptă numai până dai de sfârșit și atunci vei afla. Unii de aici nu credeți în vindecarea divină dar așteptați până când boala lovește casa voastră și atunci veți fi zdruncinați până înăuntru. Da, domnule.

Iair a fost un credincios ascuns. Dar într-o zi, boala a lovit în casa lui, pe micuța lui fetiță. Atunci, el a devenit un credincios pe față și a mărturisit imediat, deoarece fiica lui era pe moarte.

Dumnezeu lucrează în universul Lui. Nimeni nu poate să stea în fața unui crin și să afirme că nu este Dumnezeu. Dacă ar face-o, ar fi deranjat mintal. Așa este. Nimeni nu poate privi un trandafir și să spună că nu este Dumnezeu. Dacă ar face-o, acea persoană nu ar fi în toate mințile. Eu spun asta plin de respect fiindcă știu că este adevărul. Și Dumnezeu în frumusețile Lui...L-ați văzut vreodată în apus? L-ați văzut vreodată în răsărit? Ce frumos este să Îl vezi în apus!

Cu ceva timp în urmă, am fost la vânătoare în munți și am urcat mai sus pentru că atunci, în toamna aceea, elanii au urcat sus de tot. Așa că m-am dus la vânătoare timp de două zile călare, cu bagaje și cu cort. În ziua aceea a venit o furtună și m-am adăpostit sub un copac. Stăteam acolo sub acel copac în timp ce vântul sufla și suiera. După ce furtuna s-a potolit, vântul rece care a suflat, a făcut ca cetinile brazilor să înghețe. Soarele a început să apună după acele stânci și arunca lumini printre piscuri iar umbrele se întindeau pe întreaga vale. Atunci a ieșit un curcubeu. Oh! David spunea: „*Adâncul cheamă adâncul.*” (n.t: în românește scrie „*Un val cheamă alt val*”)

Adâncul cheamă și acolo trebuie să fie un adânc care să răspundă. Dacă în inima

ta este o dorință ca să ai mai mult pe Dumnezeu, atunci mai mult din Dumnezeu vei primi. Dacă în seara aceasta, în inima ta este dorința de a fi vindecat de Dumnezeu, atunci o fântână este deschisă undeva, altfel nu ai avea acea dorință.

Înainte să fi fost o creație, trebuia să fie un Creator. Este adevărat? Și dacă ești înfometat după Dumnezeu ca să fii vindecat, undeva este un Creator care a creat acea dorință în inima ta. Așa este. Cât timp crezi că este un Dumnezeu care te vindecă, undeva există un Dumnezeu care să te vindece. Așa este.

David a spus: „*Ca vuietul apelor Tale.*” Vedeți? Adâncul cheamă adâncul. Eu iubesc natura. Îmi place să-L văd pe Dumnezeu în natura Lui. Natura a fost prima mea Biblie. Încă de copil obișnuiam să merg la vânătoare cu vechea mea pușcă de 22. Era veche dar îmi plăcea. Încă o am și astăzi.

Cineva de aici din California, (poate omul acela este aici) mi-a dat o pușcă ultima dată când am fost aici. Încă o am frate. O voi avea până voi muri, asta dacă nu mi-o fură cineva. Dar dacă o va fura, am să îl caut. Ha, ha. Îmi plac puștile și undițele și lucrurile acestea fiindcă se folosesc în natură. Îmi amintesc de când eram copil când obișnuiam să ies seara din casă. Ceilalți băieți mergeau la petreceri și distracții dar mie îmi plăcea să mă culc jos, sub stele și să privesc apusul și răsăritul și să îl ascult pe Dumnezeu vorbind în vânt și în foșnetul copacilor. Dumnezeu este în universul Lui pretutindeni unde vă uitați. Credeți asta?

Și în ziua aceea, pe munte a ieșit un curcubeu frumos. Eu am ieșit de după copac și am început să plâng ca un copil. Chiar atunci s-a întâmplat să aud turma de elani pe care furtuna o împrăștiase. Masculii cei mari mugeau unii către alții fiindcă furtuna i-a risipit. Un lup bătrân se auzea urlând sus pe deal iar perechea i-a răspuns. Vă spun... Adâncul chema adâncul pentru mine. Am simțit ca și Petru care a spus: „Este bine să fim aici. Haideți să ridicăm trei corturi și să stăm aici.” Nu îmi venea să mai vin jos din sălbăticia aceea. Dar desigur, este multă boală jos la poalele dealului.

Și acolo, în acel moment plin de bucurie, mi-am ridicat mâinile și am spus: „Mare Iehovah Dumnezeu, ce minunat ești Tu, marele Creator al cerurilor și al pământului. Te văd în Apocalipsa 1, Isus stând acolo cu curcubeul deasupra capului Lui. Era ca piatra de iaspis și sardiu care sunt pietrele lui Beniamin și Ruben, Începutul și Sfârșitul, Cel ce era, Cel ce este și Cel care va veni, Rădăcina și Vlăstarul lui David, Luceafărul de dimineață, Trandafirul din Sharon, Crinul din vale

stând cu legământul făcut cu biserica Lui și care nu poate cădea. Cele șapte culori ale curcubeului, cele șapte biserici toate legate împreună formând marele trup înviat al lui Hristos.” Ceva a început să strige din mine.

Dacă cineva ar fi trecut pe acolo ar fi crezut că acolo este vreun nebun sau Armata salvării. Alergam în jurul acelui copac și strigam în gura mare. Eram la o distanță de 35 sau 40 de mile de civilizație. Nu îmi păsa oricum ce spuneau oamenii. Eu îl slăveam pe Domnul. Mă simțeam bine.

Am privit din nou acel curcubeu și am auzit din nou urlând acel lup, iar eu strigam și mai tare în jurul copacului: „Slavă lui Dumnezeu! Lăudat sa fie Domnul!” Strigam cât de tare puteam. Poate credeau că sunt vreun nebun căci îmi scuturam mâinile și strigam cât puteam de tare. Și m-am oprit. M-am simțit bine în bucuria mea.

Într-un pin bătrân am auzit o veveriță sporovăind. M-am uitat și am văzut-o venind din locul unde fuseseră acei copaci doborâți. Mă gândeam că se răstește la mine. Acestea sunt cele mai gălăgioase animale din pădure. Cu siguranță sunt niște polițai. Ele încep să facă gălăgie când simt că ceva se apropie. Mă gândeam că de aceea latră la mine fiindcă m-am manifestat în felul acela. M-am gândit: „Cu siguranță nu a spus „Amin” la purtarea mea.” Eu mă uitam la ea și ea sporovăia și sporovăia într-una. După un timp am descoperit de ce făcea gălăgie. Un vultur mare a aterizat în apropiere. Uriașul stătea pe o creangă și se uita în jur cu ochii lui cenușii. Atunci m-am gândit: „Oare de ce m-a oprit Dumnezeu? Ca să mă uit la acel vultur? Nu este nimic bun la el, este doar un stârvar. Și atunci, de ce să nu mă mai uit la curcubeu și să mă uit la acest vultur? Mă gândeam: „Doamne, de ce trebuie să fac aceasta? Ce trebuie să văd la acest vultur? Nu văd nimic care să arate frumos la el. Este doar un vultur.” Sincer dacă omori o căprioară și nu o ascunzi, el ți-o mănâncă. Și mă întrebam de ce stă acolo?

Și uitându-mă la el, m-am gândit: „Iată motivul pentru care Domnul a vrut să mă uit la el. Era neînfricat. O, ce neînfricat era.” Eu am spus: „Știi că aș putea să te împușc?” El s-a uitat așa în jur cu ochii lui mari și a privit-o și pe veverița din pin.

Atunci am spus: „Știu că nu te temi de ea, dar de mine sigur te temi.” Și am spus: „Am să văd ce speriat ești.” M-am întins să iau pușca și când m-am mișcat, s-a uitat la mine. L-am văzut. Atunci m-am întrebat oare ce îl face atât de neînfricat? Și s-a întâmplat să observ cum își mișca tot timpul penele din aripi. „Acum înțeleg”, am spus eu. Dumnezeu i-a dat două aripi iar el se încrede în ele, și știe că

eu, înainte ca să apuc pușca, el poate fi în copacul celălalt. Așa este.

Atunci m-am gândit că, dacă un vultur poate să se încreadă atât de mult în aripile lui, cu cât mai mult ar trebui biserica să își pună credința în Duhul Sfânt pe care Dumnezeu să o ia în caz de pericol. Așa este. Câtă credință ar trebui să aveți?

L-am observat în continuare până când s-a săturat să tot asculte sporovăiala veveriței. Îl admiram. Am observat că a făcut o săritură bună și deja a ajuns deasupra copacilor, a dat de două ori din aripi, apoi a stat doar cu aripile întinse. De fiecare dată când vântul venea, îl ridica tot mai sus. De fiecare dată când sufla vântul, îl ridica tot mai sus, lăsând în urmă pământul cu sporovăiala lui. Atunci am spus: „Acum înțeleg, Doamne.”

O, dacă am ști că nu înseamnă nimic să sari de colo-colo, de la adunarea asta la adunarea cealaltă și să alergi dintr-un loc în altul, ci să știi cum să îți ții aripile când Duhul Sfânt te duce în sus, tot mai sus.

Am stat și l-am urmărit până a ajuns doar un punct. Am început din nou să plâng. Mă gândeam: „Asta este”. El nu a dat prea mult din aripi, nu l-a deranjat nimic, ci doar și-a întins aripile și a lăsat curentul să îl poarte departe de pământ.

Atunci m-am gândit: „Dacă biserica și-ar întinde aripile în dragostea lui Dumnezeu, ar zbura departe de lucrurile acestea vechi care spun că zilele minunilor au trecut.” Noi nu suntem legați de pământ, ci suntem legați de cer. Întindeți-vă aripile în Duhul Sfânt care vă va duce în sferele acelea despre care lumea nu știe nimic.

Dumnezeu este în natura Lui. Dacă îl veți urmări, îl veți observa în viața animală. Îl veți vedea pretutindeni. Îmi amintesc de un pârâiaș din care obișnuiam să beau acolo sus. Chiar și în acel izvor l-am văzut pe Dumnezeu. Acela era cel mai vesel izvor pe care l-am văzut. În fiecare an când mă duc la el, gălgâie și gălgâie cât poate el de tare. Într-o zi m-am uitat la el și l-am întrebat: „Tu nu obosești niciodată? De ce tot susuri?” Dacă ar fi putut să îmi răspundă ... El l-am întrebat: „Ești bucuros pentru că beau din tine căprioarele? Pentru că beau urșii din tine? Poate ești bucuros fiindcă beau eu din tine.” „Nu.” „Atunci de ce ești atât de vesel?” Dacă ar fi putut vorbi, mi-ar fi răspuns: „Frate Branham, nu eu susur. Este ceva din mine care împinge apa și mă face să susur.”

Așa cred că era și adunarea de modă veche a Duhului Sfânt. Nu oamenii sunt emoționați, ci Duhul Sfânt care vine în ei îi face să se emoționeze și să gălgâie,

dându-le putere, dându-le bucurie. Așa este. Duhul Sfânt susură.

Dacă m-aș duce afară și aș vedea steaua dimineții sau a serii, aș întreba: „Ce te face să strălucești?” Dacă ar putea vorbi, mi-ar spune: „Nu eu sunt cea care strălucește, frate Branham. Soarele strălucește peste mine și el face această lumină.”

Când avem o adunare de modă veche cu mărturii și puteri a lui Dumnezeu, nu oamenii strălucesc, ci Duhul Sfânt din ceruri strălucește peste oameni dându-le lumină în această lume întunecată, în absența Fiului lui Dumnezeu. (pete pe bandă)

.....Aleluia. Așa este frate. Asta ne trebuie în seara aceasta, o adunare de modă veche care să susure.

Când eram păstor la biserica baptistă Milltown, obișnuiam să stau seara cu câțiva frați care se numeau Wrights, apoi obișnuiam să merg pe deal unde cânta privighetoarea. Din când în când venea acolo în acei cedri și cânta. Și am început să studiez ce o făcea să cânte? Ea se pune pe o creangă, își îndrepta capul spre cerul serii, și când vedea câte o stea strălucind, ea începea să cânte fiindcă știa că undeva strălucește soarele. Amin.

Eu cred că atunci când puteți vedea Puterea lui Dumnezeu prin adunare, înseamnă că Isus Hristos este viu undeva. Aleluia. Este aceeași Putere a Duhului Sfânt care i-a ridicat în ziua Cincizecimii și le-a dat binecuvântările lui Dumnezeu. Aleluia. Această putere este în existență undeva, când vezi o biserică adunată cu Dumnezeu împreună. Ce lucru minunat! Dumnezeu este în universul Lui.

Uneori mă duc sus în nord, în pădurile de acolo să îl observ în marele Lui univers. Acolo sunt niște rațe care se nasc și trăiesc pe lac. Masculul și femela vin din Louisiana și Texas de lângă casa fratelui Jack. Primăvara se duc acolo sus, își fac cuib și depun ouă. În timpul verii aceste rățuște se nasc acolo și toate stau pe lac. Este un grup mare.

Într-o noapte vine de peste munți un vânt rece și de îndată ce vântul acela rece mătură lacul, rățoiul cel bătrân care este conducătorul grupului... Fiecare rață de pe lac știe că el este conducătorul. El va zbura în mijlocul lacului, își va îndrepta ciocul în sus și va spune: „Mac, mac,” și fiecare rață de pe lac va veni la el.

Să nu uitați că el s-a născut pe acel lac. El nu a fost niciodată prea departe de acel lac. El nu are busolă dar când se va ridica de pe lac, va merge drept spre Louisiana cât se poate de sigur. Noi numim aceasta instinct.

Dacă o rață are atâta instinct și atâta pricepere să știe cum să scape de iarna cea rece, cu cât mai mult ar trebui să știe un om care are Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Nu-i așa? Așa este. Când acel Duh Sfânt al lui Dumnezeu vine peste un om, el vede ceva venind, el se duce undeva, merge altundeva slăvind pe Dumnezeu. El se duce drept spre Louisiana.

Și vă mai spun un lucru. Dacă dai drumul la radio și comentatorul va spune: „Mâine va fi vreme frumoasă”, sau dacă citești în ziar că va fi senin și frumos, dar dacă vedeți scroafa că își mută locul de pe partea de nord a dealului și vine înspre partea de sud și își face culcuș, poți să uiți ce spun oamenii despre vreme. Acea scroafă știe mai bine decât știu oamenii. Da, domnule. Când vine vremea rece, priviți iepurii cum se bagă sub tufe. De ce? Dumnezeu le-a dat un instinct. Exact așa este.

Dumnezeu a dat animalelor instinct și omului i-a dat Duhul Sfânt ca să aibă grijă de el. Animalul se încrede în instinctul lui, însă omul se teme să se încreadă în Duhul Sfânt. Aleluia! Exact așa este.

Ceea ce ne trebuie astăzi este să ne întindem brațele și să spunem: „Doamne Dumnezeule, eu cred că fiecare Cuvânt pe care l-ai scris este adevărul. Voi trăi prin el, voi trăi sau voi muri. Duhul Tău Sfânt este Conducătorul.” Atunci vei ajunge undeva. Amin. Dumnezeu este în universul Lui, mișcându-se în marile Lui puteri.

Odată, când mergeam cu vitele, mă uitam prin binoclu. Era o priveliște minunată văzând pe Dumnezeu cum Se mișcă în natura Lui. Acolo am văzut un vultur care își făcuse cuib în niște desișuri sus pe o stâncă. Ea încerca să își scoată puii din cuib. Își întindea aripile și țipa.

Eu aveam un binoclu de zece ca să pot urmări fiecare vită din turmă, deci am putut să văd unde era acel vultur. Și l-am observat. El a venit la micuții lui și oh, nu știu dacă ați fost vreodată lângă un cuib de vulturi să vedeți cum miroase. Și toți acei micuți veneau și se urcau pe aripile ei. Ea se ridica în aer apoi mergea jos printre stânci până pe pășunea de jos și îi lăsa jos.

Acei pui nu mai fuseseră pe iarbă până atunci. Tot ce știau, era vechiul cuib

puturos făcut din spini și alte materiale. Și când puii au simțit iarba, au fost cei mai fericiți micuți pe care i-am văzut. După ce i-a lăsat jos, vulturoaica a zburat sus pe cel mai înalt pisc muntos. Ea se uita de acolo la micuții ei. Eu mi-am legat calul și m-am suit într-un tufiș ca să o urmăresc. Atunci m-am gândit: „O, Dumnezeule! Aleluia!”

M-am uitat din nou la ea și am văzut-o acolo sus cu capul ei mare, privind în jur, supraveghind vulturașii. I-am văzut și pe pui cum se uitau sus să vadă unde era mama lor și ei erau grijulii. Se rostogoleau unul peste altul și rupeau iarba...Acea iarbă proaspătă se simțea plăcut sub picioarele lor. Atunci m-am gândit: „O, frate, dacă asta nu este o adunare a Duhului Sfânt, atunci nu am văzut alta.” Așa este.

Să fii într-un cuib împuțit, scuzați-mă, plin de vărsături și resturi și Dumnezeu în mila Lui, vine și te ia pe aripile Lui veșnice, te duce și te așază într-o adunare a Duhului Sfânt, unde nu mai ai nici o grijă. Și Domnul Isus Hristos s-a suit pe culmile gloriei stând la dreapta Majestății Lui. Ochii Lui văd vrăbiuța și știu că veghează și asupra mea. El vede fiecare mișcare a mea. Da, domnule, ca să vadă ce se întâmplă.

Și vă spun: să vină numai vreun coiot ca să fure unul din pui, atunci ea ar veni jos de pe acea stâncă și i-ar trage o chelfăneală de nu s-ar vedea. Așa este.

Lăsați numai pe diavol să vină în adunare și să încerce să își facă de cap și veți vedea ce chelfăneală primește. Așa este. Fiindcă Învățătorul vieții s-a suit acolo sus și stă la dreapta Majestății Lui, privind jos. Ochii Lui de Vultur veghează asupra fiecărui copil al Lui. El știe unde sunt și ce fac. Deci nu vă temeți, eliberați-vă.

Și uitându-mă la acest vultur, l-am văzut cum și-a ridicat capul și a tras aer de câteva ori. Din partea de nord se zărea o furtună. Înainte să treacă două minute, deja fulgerul a brăzdat cerul și un nor negru se apropia. El a strigat odată și a plecat de pe stâncă, ca un glonț, drept pe pajiștea unde erau puii. Fiecare din ei s-au adunat cât au putut de repede, s-au apucat cu ciocul de penele mamei lor și ea a plecat cu ei înfruntând furtuna. A dat din aripi și a ajuns în gaura din stâncă.

Eu am spus: „Aleluia! Aleluia!” Într-o zi această viață... Furtunile vor veni dar Mântuitorul nostru va veni, își va întinde aripile, eu mă voi ține de Calvar și voi zbura acolo, în Stâncă, în Casa cerească, Aleluia, unde vom fi veșnic în prezența și în slava Lui, departe de toate și în siguranță.

Păi, să cadă bombe atomice și bombe cu hidrogen, ce îți mai pasă? Am pe cineva care veghează asupra mea. De ce să se îngrijoreze biserica? Fumul încă nu se va risipi când noi vom fi deja în slavă strigând laude lui Dumnezeu împreună cu sfinții care au plecat înainte. Atunci de ce să ne mai pese de bombele cu hidrogen și atomice și toate bombele? Fraților, noi am primit o bombă care a aruncat în aer toți dracii și păcatul și a adus Puterea lui Isus Hristos și ne-a făcut destul de ușori încât să zburăm sus în cer cu El. Amin.

Da, domnule. Dumnezeu este în universul Lui. Dumnezeu se mișcă în universul Lui. Priviți. Aș fi vrut să avem mai mult timp să intrăm mai adânc.

Odată, un necredincios străbătea țara și își făcea adepți spunându-le oamenilor că nu există Dumnezeu. El s-a dus în Anglia. Nici un predicator nu îl sprijinea. El era un om puternic. Și când s-a întors în țară, sănătatea i s-a șubrezit, așa că s-a gândit să se ducă în vest, undeva în pădure să se odihnească. Acolo vântul a început să sufle printre pini. Frate, aceea este muzică. Și ascultând și uitându-se spre acele stânci mărețe, a venit peste el o mustrare. Biblia spune că dacă aceștia vor tăcea, aceste pietre vor striga.

El a căzut în genunchi și a spus: „O, creație măreață, oare am greșit? Oare am greșit? Ai venit aici așa cum credeam eu sau Biblia are dreptate?” Și acel certăreț necredincios, de care se temeau predicatorii să îl atace, Dumnezeu i-a scos natura în față și l-a convertit. Astăzi, el este un predicator în câmpul Evangheliei lui Isus Hristos.

De ce? Dacă ei vor tăcea, pietrele vor striga imediat. Dumnezeu vorbește prin natura Lui. Credeți asta? Dumnezeu este în natura Lui. Uitați-vă la ce se întâmplă. Dacă am avea timp, am putea vorbi despre Dumnezeu în natura Lui, în milioane de exemple. Credeți că Dumnezeu este în natura Lui, în universul Lui?

Acum Dumnezeu este în Cuvântul Lui. Dumnezeu a promis că va binecuvânta Cuvântul Lui. El va veghea asupra Cuvântului Său și Se va îngriji de El ca să-l împlinească. Credeți aceasta? Isus Hristos spunea că Cuvântul lui Dumnezeu este o Sămânță și este Sămânța lui Dumnezeu. Orice Cuvânt este o sămânță. „Semănătorul a mers înainte și a semănat sămânța”, a spus Isus. Și Sămânța era Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum, fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este Sămânța lui Dumnezeu și va rodi exact ce spune Biblia. Dacă ai nevoie de mântuire, ia sămânța lui Dumnezeu: „*Veniți la*

Mine toți cei trudiți și împovărați.” Dacă ai nevoie de vindecare, *„Eu sunt Domnul care te vindecă.”* Orice ai nevoie, este o făgăduință în această Biblie și Dumnezeu se va îngriji de fiecare făgăduință. Ascultați. Eu spun aceasta cu respect, ca să vă amintiți ce va face Dumnezeu: atitudinea potrivită față de orice făgăduință divină a lui Dumnezeu, o va face să se împlinească. Dacă vei avea atitudinea corectă față de oricare din făgăduințele divine, o va face să se împlinească.

Priviți la sămânță, voi californienilor, priviți la plantațiile voastre de portocali. Uitați-vă la portocalul vostru care nu este mai mare decât pomul acela. El a ieșit dintr-o mică sămânță care era doar atât. Este doar o umflătură, atâta. Și fiecare portocală care va fi în acel pom, este chiar acolo, chiar atunci. Așa este.

Gândiți-vă la micuțul pom din care culegi sute de găleți de portocale. Tu spui: „Frate Branham, ce vrei să spui?” Toate acele portocale sunt în acel pom chiar atunci. Dacă nu, de unde vin ele? Tot ce trebuie să faci pomul, este să bea apă din pământ. Și trebuie să tragă mai mult decât porția lui, trebuie să tragă atât de mult până când va da afară: va da ramuri, apoi va da mlădițe, muguri și flori, apoi va da portocale. Constant, el trage și dă, trage și dă.

Tot așa este și omul născut din Duhul lui Dumnezeu. Când ia făgăduința lui Dumnezeu, din inima lui... Și uitați, tot ce face Dumnezeu este să te planteze în Isus Hristos prin Duhul Sfânt, și tot ce ai nevoie în călătoria ta pe acest pământ, este în tine când primești Duhul Sfânt. Amin. Tot ce trebuie să faci este să tragi și să dai.

Eu vă spun care este problema cu creștinii de astăzi: voi nu trageți dividende din botezul vostru cu Duhul Sfânt. Trageți și beți și beți și beți până veți da salvare, veți da vindecare divină, veți da botezul cu Duhul Sfânt. Doar beți și beți și beți. Voi sunteți sădiți în izvorul inepuizabil al Vieții care este Isus Hristos. *„Celui ce îi este sete, să vină și să bea, și cine aude să spună: „Vino”. Oricine vrea să vină și să bea din izvorul de apă vie fără bani.”* Amin. Ce gând frumos aici. Dumnezeu în Cuvântul Lui. Dumnezeu trebuie să își țină Cuvântul Lui.

Acum, încă un gând. Când Dumnezeu i-a spus lui Moise... Acum, *„Iată voi trimite un înger înaintea ta. Să ascuți de El căci am pus Numele Meu în El și nu vă va ierta fărădelegile.”* El a spus: „Vă voi da Palestina.” Și le-a dat-o. Da domnule.

Problema este că atunci când oamenii devin creștini, nu se uită în Biblie să vadă... Tu spui: „Păi, eu L-am acceptat pe Isus ca Mântuitorul meu personal.” Aceasta este

bine. Aceasta trebuie să faci, dar după ce ai devenit creștin, du-te la Biblie și vezi ce îți aparține. Amin.

Când cumperi o casă, te uiți să vezi ce îți aparține, nu-i așa? Este ca și cum ai pune o mare arcadă. Eu merg în jur într-o mare arcadă. Asta este. Mă duc împrejur, și mă uit. Acest lucru este al meu.

Poate tu stai în spate și spui: „Da, eu cred, însă mă tem. Mă tem că nu voi reuși.” Ei bine, du-te înainte cât vrei și vei avea. Dar mie îmi place să mă uit așa ca și Avraam, să mă uit în sus și în josul țării, ca să văd ce am. Amin. Îmi place să văd dacă făgăduința Lui este ceea ce a spus că este. Eu cred că da. Este în Cuvântul Lui.

Această mare arcadă a lui Hristos, printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați în această arcadă. Dacă ceva mi se pare puțin ciudat, iau o scară, mă urc sus și examinez să văd cum arată. Așa se face. Urc prin credință în tărâmul acela unde omul nu poate ajunge, dar este acolo și Dumnezeu a promis aceasta pentru tine. Este o scară, doar să urci pe ea, și vei ajunge, doar întinde-te. Amin.

Uneori mi-e rușine să mă gândesc la credința noastră micuță, când Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu stă aici, însuși Dumnezeu manifestat în Cuvânt.

Priviți ce a spus. Iată un gând bun. El i-a spus lui Moise: „Ți-am dat Palestina. Este a ta.” Dar țara era toată fortificată și întărită cu ziduri înalte și filistenii puternici. „Ți-o dau, este a ta. Du-te și ia-o.” Asta este ideea. „Du-te și ia-o.”

Vindecarea divină este a ta, du-te și ia-o. Este întărită de afirmațiile doctorilor, de diagnostic și celelalte, dar du-te și ia-o. Dumnezeu a spus că este a ta. Amin. Duhul Sfânt este al tău. Du-te și ia-l. Pastorul tău nu crede, dar Biblia spune că așa este. Du-te și ia-l, este Cuvântul lui Dumnezeu.

Voi știți cum au venit înapoi cei zece și au spus: „O, noi suntem ca lăcustele, nu vom reuși.” Dar Iosua a spus: „Da, putem, căci Dumnezeu așa a spus. Este făgăduința Lui. Eu o cred.”

Petru a spus: *„Făgăduința este a ta și a copiilor tăi și a celor ce sunt departe acum în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru.”* Amin.

Eu cred botezul Duhului Sfânt iar toată plinătatea lui Dumnezeu plouă astăzi peste biserică. Este pentru oricine vrea pentru că Dumnezeu a făgăduit în Cuvântul Lui.

Este al vostru, haideți să-L luăm. Haideți să mergem și să luăm țara.

Dumnezeu nu s-a dus acolo ca să omoare toți filistenii și amoriții și așa mai departe, apoi să spună: „Haideți acum, băieți.” Dumnezeu nu procedează așa. El îți dă făgăduința și spune: „Du-te și ia-o.” Așa este.

Vindecarea divină este a ta în seara asta. Du-te și ia-o. Dumnezeu a făgăduit că vei putea umbla și poți umbla, poți umbla și poți umbla și poți vedea, doar du-te și ia-o. Dumnezeu este în Cuvântul Lui. Credeți asta?

Dumnezeu este în Fiul Lui. Credeți aceasta?

Biblia spune: „*Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu sine.*” Credeți asta? Da, domnule. Când a fost pe pământ, El a spus că era Dumnezeu. Arăta ca Dumnezeu. Se purta ca și Dumnezeu. Predica și vindeca, ca și Dumnezeu. A murit ca și un prinț și a înviat ca Dumnezeu. El era Dumnezeu. El a dovedit că era Dumnezeu. Aleluia.

Fiecare bărbat sau femeie care a urcat un deal de nonsensuri, L-a crezut. Nu-i de mirare că a spus :

Stânci mari și cer întunecat

Domnul meu capul și-a plecat murind

Perdeaua a descoperit calea

Spre bucuria cerului fără sfârșit

Nu-i de mirare că Eddie Perronet a spus:

Toată slava și puterea Numelui lui Isus

Îngerii să se plece înaintea Lui

Aduceți cununa împărătească

Și încununăți-L Domnul tuturor.

Așa este. Un altul a spus :

Trăind, El m-a iubit.

Murind, El m-a salvat.

Îngropat, El a dus departe păcatele mele.

Înviind, El m-a făcut neprihănit de-a pururi.

Într-o zi El va veni, o, ce glorioasă zi!

Oarba Fanny Crosby, a spus:

Nu trece pe lângă mine, blândul Mântuitor,

Ascultă umilul meu strigăt.

Tu ești șuvoiul mângâierii mele.

Însemni mai mult ca viața pentru mine,

Pe cine am eu în afară de Tine?

Pe cine am în cer decât pe Tine?

Așa este. Ea a știut cine era El.

Dumnezeu era în Fiul Său împăcând lumea cu Sine. Manifestarea lui Dumnezeu, Atotputernicul Dumnezeu s-a turnat în Isus Hristos. Așa este. Și Isus Hristos s-a turnat în Biserică. Aleluia.

Dumnezeu este în universul Lui. Credeți aceasta? Dumnezeu este în Cuvântul Lui. Credeți aceasta? Dumnezeu este în Fiul Lui. Credeți aceasta? Dumnezeu este în poporul Lui. Credeți aceasta? Aleluia. Dumnezeu este în oamenii Lui în această seară, făcând minuni așa cum obișnuia. „*Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi.*” Credeți aceasta? Amin.

Haideți să ne rugăm. Tată ceresc îți mulțumesc pentru bunătatea Ta și pentru mila Ta. O, când mă gândesc cum stai în universul Tău, privind peste pământ... Deasupra munților noaptea, ai privit peste planete, ceruri și sistemul solar, știind că Tu le-ai făcut, le-ai plămădit cu mâinile Tale, ai suflat suflarea Ta în palmele Tale și fiecare stea a venit la existență. Aleluia.

Ai lăsat ca păcatul să vină aici pe pământ pentru ca boldul morții să îl iei în trupul Tău, să pui boala în trupul Tău, să porți pentru noi... ne-ai dat prin Cuvânt, ai

confirmat prin Duhul Sfânt... Tu în Cuvântul Tău, în Fiul Tău, și acum în poporul Tău. Atunci cum ne-am mai putea îndoi și să spunem: „*Arată-ne pe Tatăl și ne este de-ajuns*”?

Doamne, în seara aceasta noi credem că ești același Dumnezeu care ai umblat prin Galileea. Noi credem că ești Același din trecut care ai spus „*Să fie lumină.*” Și soarele a venit la existență. Dumnezeule, ai milă de noi.

Eu mă rog în seara aceasta ca să reverși o trezire în acest oraș și toate aceste ziduri de diferențe să fie dărâmate și Duhul Sfânt să aibă prioritate în fiecare inimă. Fie ca în seara aceasta șchiopii să umble, orbii să vadă, surzii să audă și mușii să vorbească. Fie ca semne și minuni să fie făcute spre slava Ta, căci o cerem în Numele Lui. Amin.

Credeți că Dumnezeu este aici? Credeți că Dumnezeu este în Creația Lui? Credeți că Dumnezeu este în Cuvântul Lui? Credeți că Dumnezeu era în Fiul Lui? Acum Dumnezeu este în poporul Lui. Tot ce era Dumnezeu, a fost pus în Isus Hristos. El era una cu Tatăl. Este adevărat?

Eu obișnuiam să cred că Dumnezeu era supărat pe mine dar Isus mă iubea. Dar am ajuns să înțeleg că Isus era însăși inima lui Dumnezeu. Amin. Aici, prin Isus se manifesta dragostea Tatălui în fața oamenilor. Atunci am înțeles că Dumnezeu era în Fiul Lui.

El a spus: „*Doar puțin și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, căci voi fi cu voi, chiar în voi.*” Deci Dumnezeu este în poporul Lui în seara asta, făcând aceleași semne și minuni ca și atunci când a fost în Galileea. Aceleași semne și minuni pe care le-a făcut când era în Stâlpul de Foc, în pustie. Astăzi El este același Iehovah Dumnezeu așa cum a fost în Eden, când a venit jos în natură. Amin.

O, vai! Când noi, care mărturisim că am sărutat marginea paharului cu binecuvântări a puterii Lui, putem să privim în lumea aceasta păcătoasă și să stăm liniștiți, atunci mă întreb dacă nu cumva avem nevoie de încă o scufundare de la Dumnezeu. Amin. Așa este. Unde vă este credința? Ridicați-vă stele de dimineață și strigați laude lui Dumnezeu. Așa este. Nu lăsați pe diavol să vă încarce cu ceva. El nu este decât o cacialma. El nu are nici o putere legală. Când Isus Hristos a murit la Calvar, El i-a luat tot ce a avut. Deci, tot ce are în seara aceasta, este o cacialma. Așa este.

Noi avem drepturi legale prin Isus Hristos. Fiecare credincios de aici, are un cont...(pete pe bandă)...din depozitul care a fost făcut la Calvar în Sângele lui Isus. Aleluia. Acolo, Satan a fost rupt în bucăți. Acolo a fost deposedat, i-a fost luat tot. Pot să Îl văd pe Isus când a murit acolo pe cruce ca Emanuel. Sufletul lui, David a spus, nu-i de mirare că a spus: „*El nu va lăsa sufletul Lui în iad și Sfântul Lui nu va vedea putrezirea*”.

Isus a spus: „*Dărâmați acest trup și îl voi ridica în trei zile.*” El era în mormânt, dar știa că va ieși de acolo în mai puțin de șaptezeci și două de ore. El știa că va fi acolo fiindcă David așa a spus în făgăduință, iar El a crezut Cuvântul lui Dumnezeu. Așa este.

Priviți! Sunt șase sute și ceva de făgăduințe despre vindecarea divină și noi stăm adormiți. O, vai! Dacă pretindeți că sunteți copiii Lui, ridicați-vă și credeți-L. Așa este.

Pot să Îl văd când a murit. Sufletul Lui a mers jos, acolo unde erau cei pierduți. Pot să Îl văd bătând la ușă. (Fratele Branham bate în amvon de zece ori). Cineva zice: „Cine-i?” Deschide ușile și acolo sufletele amestecate din închisoare, așteaptă ziua judecării.

El a spus: „Ar fi trebuit să îl credeți pe Enoh. Ar fi trebuit să credeți prorocii. Eu sunt Fiul lui Dumnezeu născut din fecioară, despre care Enoh a spus că va veni cu zecile Lui de mii de sfinți. Eu sunt Acela. (Fratele Branham bate în amvon de patru ori). Eu sunt Acela. Totul a fost scris despre Mine în Cuvântul Tatălui și Eu am confirmat acolo la Calvar. S-a isprăvit. Închideți ușile.” Aceasta este tot. Ei trebuiau să recunoască.

Pământul știa că era El. S-a scuturat cu un mare cutremur atunci când a murit. Luna și soarele și-au ascuns fața. Însăși Creatorul lor murea pe Calvar. Soarele a dispărut din mijlocul zilei. Îl văd mergând jos, spre ușile iadului. O, mă simt bine în seara aceasta. Uitați fraților, eu știu despre ce vorbesc. Nu sunt în ceață. Nu domnule. Știu unde mă aflu. Da domnule. El a coborât în partea de jos a iadului și a bătut la poartă. (Fratele Branham bate) Satan vine și întreabă: „Cine-i acolo?”

„Deschide”

„Cine ești?”

„Deschide”

Satan a deschis și a spus: „O, deci până la urmă ai ajuns aici? Am crezut că te-am prins când l-am omorât pe Abel. Când l-am aruncat pe Daniel în cușca cu lei am crezut că Te-am prins. Am crezut că te-am prins când am aruncat în cuptorul încins pe tinerii evrei; am crezut că Te-am prins când l-am decapitat pe Ioan Botezătorul, dar acum Te-am prins. Ești aici. Ai ajuns, nu-i așa?”

Dar Isus i-a spus: „Satan, dă-mi cheile morții și a iadului pentru că nu mai sunt a tale.”

„Ba sunt ale mele, eu le dețin fiindcă acolo în grădina Eden, Adam a păcătuit.”

Și El a spus: „Eu sunt Fiul lui Dumnezeu născut din fecioară. Am venit din sânul Tatălui. Tocmai am murit la Calvar și Sângele Meu încă curge pe cruce. Am venit să preiau cheile.” Așa este.

De acum înainte nu mai sperii pe nimeni. Odată ai fost o cacialma, tu l-ai avut dar nu-l mai ai. Eu sunt posesorul. Așa este. „Voi da bisericii Mele cheile Împărăției.” S-a întins, a smuls cheile de la el, l-a plesnit peste față și l-a trimis înapoi, a închis poarta atât de tare, încât a clătinat tot iadul. Aleluia!

El este Cuceritorul pentru că El a rupt perdeaua în două. Pe El nu îl păcălești. El știe unde este.

Îl pot vedea venind înapoi. Se făcea ziuă. Mai erau acolo niște oameni, sfinții Vechiului Testament. Ei nu puteau să meargă în cer. Ei trebuiau să stea în paradis fiindcă sângele taurilor și țapilor nu înlătura păcatul, ci doar îl acoperea. Doar acoperea păcatul. Dar Isus și-a vărsat Sângele ca să șteargă păcatul, să-l pună deoparte.

Și pot să îl văd. Mai este un loc acolo sus, numit Paradis. Pot să aud cum bate la ușă. (Fratele Branham bate de șase ori). Cineva întreabă: „Cine-i acolo?” Și Avraam deschizând ușa, a spus: „Sarah, vino aici, Sarah. Uite, acesta este Omul cu care am vorbit în ziua aceea sub stejar. Aleluia! Iată-L! El este.” Atunci, Daniel a spus: „Cine spuneai că este? Păi, El este Stânca pe care am văzut-o desprinsă din munte fără ajutorul vreunei mâini.”

Și iată că vine Ezechiel care spune: „Eu l-am văzut, și El era în ceruri și norii păreau ca praful sub picioarele Lui.” El a spus: „Băieți, toți ați crezut în jertfele de

sânge ale taurilor și ale țapilor dar acum ne-am despărțit de păcat. Ne ducem sus. Vă amintiți ce spunea David în Psalmi? „Ai luat prinși de război, ai luat în dar oameni”.

„Da, îmi amintesc ce a spus David. Și eu cred.” „Știu. Vino aici.”

Îl aud pe Avraam zicând: „Doamne Dumnezeu lui Avraam”. O, îl pot auzi spunând: „Putem face o oprire în Ierusalim?”

„Da. Am patruzeci de zile. Vreau să îi însărcinez pe ucenicii Mei. Trebuie să meargă în toată lumea și să scoată afară draci și alte lucruri. Ar fi bine să vorbesc cu ei puțin înainte să mă duc sus. Așa că voi, puteți să vă plimbați puțin prin jur. Acum grăbiți-vă. Se face ziuă și curând vine dimineața Paștelui.”

Păi, eu pot să văd o stea mare pe cer, care vine jos așa ca un vârtej, lovește mormântul și mormântul se deschide. Și îngerii stând acolo... El a înviat și sfinții Vechiului Testament, spune Biblia. În Matei 27 spune că mulți dintre cei care au adormit în țărâna pământului, au înviat după învierea Lui. Avraam, Isaac, Iacov, Aleluia, au intrat cu El, după învierea Lui.

Pot să Îl văd stând acolo, în timp ce ei mergeau discutând spre Emaus. El a mers împreună cu ei, apoi a intrat cu ei înăuntru și a spus: „Atingeți mâna Mea ca să vedeți... Dați-Mi ceva de mâncare. Dați-Mi o bucată de pâine și pește. Oare un duh poate să mănânce?”

Pot să îi văd pe Avraam și Sarah venind în jos, pe stradă și zicând: „Sara, vechiul loc nu mai arată ca atunci. Nu. Dar ne simțim bine să ne reîntoarcem aici, nu-i așa Sara?”

„Da, sigur că da.”

Îl pot vedea pe Caiafa stând acolo și zicând: „Ia te uită la perechea aceea de tineri! Oare cine sunt?”

Și Avraam a spus: „Sara, am fost recunoscuți”. Și s-au făcut nevăzuți cu același fel de trup, exact ca și trupul Lui proslăvit. Și noi vom avea unul, într-una din zilele acestea. Aleluia! Exact ca al Lui când a trecut prin zid și s-a făcut nevăzut. S-a făcut nevăzut din fața lor.

Și Caiafa a spus: „Aici se petrec lucruri ciudate.”

După patruzeci de zile, El le-a spus ucenicilor să meargă în toată lumea și să propovăduiască Evanghelia. *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred. În Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, vor lua în mână șerpi, dacă vor bea ceva de moarte, nu îi va vătăma, își vor pune mâinile peste bolnavi și ei se vor însănătoși.”*

În timp ce spunea aceste lucruri bisericii Lui, El a fost luat sus. Și sfinții Vechiului Testament s-au dus cu El. O, ce timp de jubileu!

Și după ce a dispărut din fața acestor oameni legați de pământ, pot să Îl văd întorcând spatele pământului și mărșăluind mai departe împreună cu sfinții Vechiului Testament care mergeau cu El. O, ei au trecut de lună, au trecut de soare, au trecut de steaua cea mai înaltă. Aleluia!

Pot să îi văd ajungând în fața mării Cetăți albe ca o perlă. Pot să îi aud pe sfinții Vechiului Testament spunând: „Ridicați-vă porți veșnice! Ridicați-vă și lăsați să între Prințul slavei.” Aleluia! Glorie!

Pot să îi aud pe îngerii dinăuntru spunând: „Cine este Prințul slavei?”

Și îi pot auzi pe sfinții Vechiului Testament spunând: „Domnul oștirilor, Cel Puternic în luptă.” Și au apăsă butonul ca să se dea la o parte porțile. Și iată-L venind, Isus, Marele biruitor cu toate semințiile Lui. Aleluia! El a lăsat prinșii să fie prinși și a dat daruri oamenilor. Și pe străzile Noului Ierusalim au mers în prezența Tatălui, și a spus: „Tată, ei au murit în credința cea bună și au așteptat după sângele Meu.”

Și El a spus: *„Urcă aici Fiule, și stai la dreapta Mea până voi face vrășmașii Tăi așternutul picioarelor Tale.”*

Vă gândiți că sunt nebun, nu-i așa? Dacă sunt nebun, lăsați-mă în pace, pentru că mă simt bine așa. Eu vă spun fraților, este ceva care va face sfinții Dumnezeului celui viu...va face vrășmașii așternutul picioarelor mele.

Bunule Tată ceresc, binecuvântează în seara aceasta fiecare bărbat și fiecare femeie de aici, culege slavă din acest serviciu, și botează cu Duhul Sfânt. Eu Te rog să binecuvântezi fiecare bărbat și femeie și fie ca Duhul Sfânt să vină peste ei și semne mari și minuni să se facă. Te rog să vindeci fiecare bolnav din sală.

Dacă am făcut ceva greșit în timpul predicării mele, te rog să mă ierți. Trimite îngerul lui Dumnezeu, unge slujitorul Tău și trimite un mare rând de rugăciune

Doamne ca să se știe și să se cunoască, că Dumnezeu este în poporul Lui. Eu o cer în Numele lui Isus. Amin. Amin.

Ce numere de rugăciune au fost împărțite? H de la 1 la 100? Soră, vrei să ne dai un ton? În regulă. Amin. Simt că vine o furtună. Amin. Dă-i drumul soră. (Pete pe bandă)

El a spus: „Ce îi face să se emoționeze?” Este Puterea nevăzută a Duhului Sfânt care botează fiecare persoană.

Nu demult am fost la o adunare în Gary, Indiana. Cineva m-a dus acolo să îmi arate ce moară mare au. Și mă uitam ce frumoasă era. Noi stăteam sub o cupolă mare așa ca aceasta, când un fluier a început să sune cu cinci minute înainte să înceteze lucrul. Atunci fiecare om și-a pus jos șorțul sau obiectul din mână și au început să măture resturile pe rândurile din mijloc.

Apoi el a spus: „Un moment reverend, vreau să îți arăt ceva special.”

„Bine domnule”, am spus eu. Și iar a început să sune fluierul și atunci toată lumea a ieșit afară.

El mi-a spus: „Acuma fii atent”. Și a apăsă un buton și am auzit un zgomot ca un răcnet.

„Ce este aceasta?” l-am întrebat.

„Privește”. Și de sus, de undeva din spate a coborât un perete mic care mergea pe acolo și toate acele resturi săreau în sus și se lipeau de el. Și acel magnet a intrat în acea cupolă și acele resturi au fost refolosite. El a spus: „Așa culegem toate resturile.”

„Văd, însă aș vrea să știu de ce nu le-a cules pe toate? Au mai rămas câteva acolo.”

El a răspuns: „Vedeți domnule, acele resturi sunt aluminiu. Ele nu se lipesc de magnet.”

„Aleluia!”

Atunci, el a spus: „Ce s-a întâmplat?”

„Nu te speria, nu am rănit pe nimeni încă. De ce nu au fost luate acolo acele bucăți de metal?”

Și el a spus: „Domnule, ele sunt asamblate.”

„Glorie!”

„Ce este cu tine?”

„Mă gândesc acum la marele Magnet care este în cer. El este dinamul Duhului Sfânt.” Cei de aici de jos, sunt oamenii atrași de Magnet. Dacă vrei să fii un aluminiu sau să fii legat de vreun crez, n-ai decât. Dar sunt niște oameni care sunt atrași de Magnet. Și într-o zi, Dumnezeu va apăsa butonul, Magnetul va coborî și Ea va merge acolo sus, să fie făcută. Aleluia. Amin. Ea va merge în rafinăria lui Dumnezeu să fie făcuți făpturi în Hristos Isus, care nu vor mai muri. Aleluia. Amin. Da domnule.

Ei vor fi modelați și făcuți după Trupul Lui glorios. Noi nu vom mai avea adunări de rugăciune pentru bolnavi sau pentru păcătoși, fiindcă acolo nu va mai fi niciunul. Amin. Acum mă simt bine. Mă bucur în Puterea lui Dumnezeu, care știu că stă aici. Eu știu că El este aici, ieri, azi și în veci.

Acum Domnul Isus să vă binecuvânteze și să vă ajute. Eu vă iubesc. Și Dumnezeu vă iubește. Dumnezeu vrea să fiți bine. Dumnezeu este în creația Lui. Credeți? Dumnezeu este în Cuvântul Lui. Credeți? Dumnezeu era în Fiul Lui. Credeți? Dumnezeu s-a turnat în Isus Hristos. Credeți? Isus Hristos s-a turnat în Biserică. Este adevărat? Atunci Dumnezeu este în Cuvântul Lui, Dumnezeu este în creația Lui, Dumnezeu în Fiul Lui, Dumnezeu în poporul Lui. Credeți? Atunci Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Este adevărat? Ce a făcut atunci, poate să facă și acum. Este adevărat? Noi Îl iubim. Acum avem sufletele magnetizate cu Putere ca să fim luați în răpire.

O, mă gândesc la frumoasa Rebeca ce adăpa cămilele, adăpa chiar acel lucru care urma să o ducă la mirele ei. Asta este. Adăpa cămilele și cămila reprezintă o putere.

Și biserica Dumnezeului celui viu astăzi se bucură și se adapă cu Puterea Duhului Sfânt care o va lua sus într-o zi și o va duce acolo să se întâlnească în văzduh cu Isaac, pentru Cina nunții. Aleluia! Amin. Credeți? Soră, cântă ceva pentru noi.

Haideți să cântăm „Crede numai.” (Adunarea cântă)

Tată, ajută-ne acum. Ne rugăm ca Duhul Tău să manifeste prezența Dumnezeului cel viu, căci o cerem În Numele Fiului Tău, Domnul Isus Hristos. Amin. Puteți să vă așezați acum. Fiți respectoși și credeți din toată inima.

Doamnă care stai acolo cu mâinile încrucișare pe cartea aceea de buzunar, crezi? Tu suferi de alergie, nu-ai așa? Da? Acum nu o mai ai, ea te-a părăsit. Isus Hristos te-a vindecat. Să crezi din toată inima și să nu te îndoiești. Să ai credință în Dumnezeu. Dumnezeu va da aceste lucruri.

Isus a spus: „Dacă poți, crede.” Să credeți din toată inima, este tot ce vă cer. Să aveți credință în Dumnezeu și Dumnezeu vă va da. Credeți asta? În regulă.

Eu v-am vorbit despre Isus Hristos, Dumnezeu în universul Lui, Dumnezeu în Cuvântul Lui, în Fiul Lui și Dumnezeu este de asemenea, în poporul Lui. Credeți aceasta, nu-i așa? Dumnezeu în poporul Lui. Puterea Lui este aici.

Când a fost pe pământ, lucrurile pe care le-a făcut atunci, le poate face și astăzi. El va fi același Dumnezeu în veci. Niciodată și nimic nu va putea sta în calea Lui. Fie ca omnipotența și prezența Lui să fie cu voi cu toți, este rugăciunea mea.

Duhul Sfânt încă nu a venit pe platformă. Umblă printre oameni.

Doamna cu pălărie cu ceva carouri, tu ai tensiune mare. Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Dacă da, poți să o ai și Dumnezeu te va face bine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Du- te și bucură-te. Tatăl nostru cresc are toată puterea.

O doamnă acolo plânge. Ea se roagă. Tu ai avut o boală. Ai avut o pneumonie și aceasta a dezvoltat o boală de inimă. Isus te-a vindecat. Tu te-ai rugat și ai spus: „Dumnezeule, fie ca el să îmi vorbească.” Este adevărat? Leagăna mâna așa dacă este adevărat. Este adevărat.

Vedeți, nu vă citesc gândurile dar L-am auzit pe Dumnezeu vorbind în rugăciunile voastre. Isus Hristos poate spune rugăciunea și poate asculta rugăciunea în același timp. Eu nu pot, dar El poate. El poate să îmi spună.

Tu ești vindecată soră. Dumnezeu să te binecuvânteze. Tu ai avut o pneumonie gravă, nu-i așa? Erai aproape moartă și asta a dezvoltat o problemă la inimă. Acum acest lucru a plecat de la tine. El te-a făcut bine. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Să credeți din toată inima. Să fiți respectuoși.

Ce mai faci domnule? Tu ești următorul pacient? Să ai credință frate. Tot ce știu să fac, este să mă rog pentru tine. Asta-i tot. Crezi că sunt slujitorul Domnului? Doar un frate lucrător, ca oricare altul, un păcătos salvat prin har, dar Isus Hristos este în creație. El este în Cuvânt. El este în trup și El este în biserica Lui.

El a promis că lucrurile pe care Le-a făcut El, le vom face și noi. Și printre lucrurile pe care le-a făcut, a fost cunoașterea tainelor inimii oamenilor. El le spunea starea lor. El a spus: „*Nu fac nimic decât ce îmi arată Tatăl.*” Este adevărat?

Pe tine te supără gâtul, esofagul. Ai probleme când înghiți și problema era foarte gravă. De asemenea ai probleme și cu ficatul. Acesta îți face probleme. Tu nu ești din acest oraș ci dintr-un oraș cu P. Pennsylvania. Este un oraș mic în sud. Este adevărat? Ești vindecat. Du-te acasă și fii bine. Isus Hristos te-a vindecat. Toate lucrurile sunt cu puțință celor ce cred. Să crezi în Dumnezeu.

Ce mai faci, doamnă? Presupun că nu ne cunoaștem. Noi nu ne cunoaștem dar Domnul Isus ne cunoaște pe amândoi, nu-i așa? Acesta este adevărul. Tu ai avut o mulțime de neazuri. Ai avut o cădere nervoasă. Ai fost foarte bolnavă. Oamenii te numesc Mary și locuiești la numărul 1505 în South Sierra Vista, Abraham California. Ești vindecată. Întoarce-te acasă și fii bine în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Ce mai faci? Crezi că sunt un slujitor al lui Dumnezeu? Crezi că Dumnezeu este cu poporul Lui și în poporul Lui? Tu ai adus cu tine mai multe batiste ca să mă rog peste ele și să le duci la cei dragi. Și unul este soțul tău care are diabet și nu este creștin. Dă-o înapoi.

În Numele Domnului Isus, eu cer diavolului să îl părăsească pe bărbat, atât trupul cât și sufletul. În Numele lui Isus Hristos. Du-te și bucură-te și pune-o peste el, soră.

Să aveți credință în Dumnezeu. Dumnezeu se manifestă în oamenii Lui...

Vrei să scapi de acea tensiune mare? Doamna din spate, care se uită la mine de după stâlp. Da, tu. Ridică-te în picioare. Isus Hristos te-a vindecat. Ridică-te în picioare. Așa este. Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te acasă căci ești bine. Credința ta în Domnul Isus te-a vindecat.

Ce mai faci, doamnă? Crezi că Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu a înviat din morți? Crezi că acest simțământ ciudat pe care îl ai acum, un simțământ de mulțumire, vine de la El? Crezi că îngerul Domnului a cărui fotografie o țin în mână se mișcă în jurul tău acum? Atunci Dumnezeu să te binecuvânteze.

Crezi că ești în gura morții? Doctorii nu mai au ce să-ți facă. Ai scleroză la ficat și de asemenea la inimă. Doctorii au spus că nu poți trăi, dar Cuvântul lui Dumnezeu spune că poți. Crezi aceasta? În Numele lui Isus Hristos eu condamn moartea și cer viața pentru această femeie, prin Isus Hristos Fiul Dumnezeului celui Viu. Amin.

Apropie-te acum și crede. Vino și fii respectos. Crezi din toată inima? Crezi că lucrurile care vin din Cuvântul lui Dumnezeu sunt adevărul? Eu nu te-am văzut niciodată până acum. Poate nici tu nu m-ai mai văzut până acum, în afară de faptul că poate ai luat parte la vreo adunare sau ceva. Noi suntem străini. Audiență, eu v-am spus că Isus Hristos era în oamenii Lui. Credeți asta?

Prieteni acum aici voi încheia. Dar vreau să credeți. Această femeie... Eu nu te cunosc, nu te-am mai văzut niciodată. Dumnezeu știe pentru ce ai venit aici. Eu nu știu, dar El știe. Și într-o zi, eu și tu va trebui să stăm la judecată Lui. Dar dacă Dumnezeu îmi va spune care este problema ta, îl vei accepta pe Isus Hristos ca Vindecătorul tău și pentru orice ai nevoie? Da? Și restul audienței va crede? Da?

Acum, uită-te la mine. Prin aceasta vreau să spun așa cum au spus Petru și Ioan când au trecut pe la poarta numită „Frumoasă”, „Uită-te înapoi.” Asta ca să îți atrag atenția. Tu nu ești aici pentru tine ci ești pentru altcineva, pentru o femeie, o soră. Aceasta femeie a fost grav bolnavă. Ea tocmai a venit dintr-o instituție. Este o problemă mintală. Ea locuiește într-o oraș cu plantații de portocali și este un munte în spatele orașului, înspre nord și acolo este un hotel cu un trofeu de cerb. Este San Bernardino. Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te acasă și o vei găsi bine, în Numele Domnului Isus Hristos.

Aveți credință în Domnul Isus Hristos și sunteți vindecați. Credeți? Credeți acum? Ridicați-vă în picioare. Să credeți din toată inima.

O, Doamne, Creatorul cerurilor și al pământului, trimite binecuvântările Tale peste acești oameni. Fă ca Duhul Sfânt să străbată această audiență în Puterea învierii lui Isus Hristos care este printre oamenii Lui în seara aceasta. Fie ca toți de aici să fie vindecați.

Satan, eu declar că ești învins. Tu nu mai poți tine acești oameni. Tu ai fost dat pe față. Ieși afară de aici în Numele lui Isus Hristos. **AMIN.**